

[Dagmar Mørk Jensen]

fattelse fungerer, og hvor det bør fungere. De former, hvorunder medborgerhuse skal og kan fungere, kan variere meget fra egn til egn og alt efter samfundets størrelse, og netop derfor mener vi, at det er et område, der bør afgøres lokalt.

Det er vor opfattelse, at vejen til at få de medborgerhuse, man ønsker, går over valg af de rigtige medlemmer til kommunalrådene.

Vi skal ikke undlade at bemærke, at vi også finder det malplaceret ad økonomisk vej at søge at påvirke lokalstyrelserne på dette område på et tidspunkt, hvor man i øvrigt jævnligt beskærer kommunernes mulighed for at disponere efter egne ønsker. Vi kan ikke rigtig forstille os, at en eventuel statsstøtte til lokale medborgerhuse skulle falde som en ekstra appelsin i kommunernes turban.

Vi kan således ikke anbefale forslaget.

Poulsgaard (FP):

Somme tider har jeg en drøm. Jeg drømmer, at det kunne være meget interessant, hvis SF fik flertallet i denne folketingsaal. For hvis de fik flertallet, var de tvunget til at bekende kulør. Så blev de tvunget til at lade være med den overbudspolitik, de hele tiden kommer med. Man lefler stort set for hver evigste gruppe i dette land. Det eneste, man ikke lefler for, er kongehuset og militæret. Her ville man spare alle disse mange milliarder, som alle disse lyksaligheder vil koste samfundet, hvis man ville realisere SFs program. At det ville blive et meget, meget kedeligt samfund og man nok hurtigt ville komme ned på Polens stude, er en anden problemstilling, men den danske befolkning havde egentlig godt af at få SF til, så kunne den se, hvor fejl man stemte, da man afgav sin stemme.

Men ellers var jeg da meget spændt på at høre de radikale, for i dette spørgsmål som i alle andre spørgsmål er det de radikale, der bestemmer. Det må være dejligt at have så mange ministre under sig, som man kan jage rundt med. Vi hørte da i hvert fald her forholdsvis klar tale fra de radikale. Det var nej til det forslag, og når de radikale siger nej, er der ikke flertal, for i mit parti er vi også med på det hold, der siger nej. Vi siger aldeles ikke nej til medborgerhuse. Man må lave medborgerhuse, lige så tosset man vil. Der

står en masse huse, og hvis der er en gruppe mennesker, der vil købe et hus og lave nogle aktiviteter i det, skal de da have lov til det, hellere end gerne, havde vi nær sagt. Men vi siger nej til, at staten skal støtte det. Når husmandsbevægelser, arbejderbevægelsen og andre små bevægelser startede forsamlingshuse, ved vi, der var grobund for en kulturel udfoldelse. De klarede det uden at komme rendende til staten om støtte. Det var folk med meget længere arbejdstid og meget mindre økonomisk indsigt, end jeg vil formode at SFs medlemmer har, for de er nok nogle af de mest velaflagte i dette land. De kunne da ganske roligt selv finansiere det.

Vi har intet imod, at der bliver oprettet medborgerhuse, hellere end gerne siger vi, og vi vil ønske dem lykke til, men vi siger nej til at give statsstøtte dertil. Jeg kan da kun beklage, at den socialdemokratiske ordfører, der ganske vist havde visse betænkeligheder og visse ting, han ville have ændret, stort set sagde ja til det. Da de radikale sagde nej, er vi altså et flertal, der kan forhindre disse angreb på statskassen.

Tinning (VS):

Spørgsmålet er, om det kun er de rige, der skal have medborgerhuse, eller medborgerhuse skal være noget, som er åbent for alle.

Vi kan støtte hensigten i SFs forslag, og det kommer formentlig ikke bag på nogen. Vi har et enkelt punkt, som vi godt vil høre lidt nærmere til. Man siger, at det skal være en betingelse for at yde statstilskuddet, at huset er åbent for alle aldersgrupper, og at aktiviteterne er brede og alsidige. Jeg mener, at SF her løber en betydelig risiko for at rode sig ind i opbygningen af endnu et besynderligt statsligt kontrolorgan, som ikke nogen kan være tjent med. Jeg melder mig hellere end gerne under den siddende regerings afbureaukratiseringsfane med horn og trompet og sådan noget.

Uenighed med den siddende regering opstår selvfølgelig dér, hvor jeg siger, at staten alligevel bør stille nogle penge til rådighed. Hr. Poulsgaard har ret i, at den eksisterende medborgerhusbevægelse ligger i forlængelse af bevægelsen omkring forsamlingshusene og folkets huse, men hr. Poulsgaard ved også, at hvis man tilslutter sig disse tanker om, at det må folk selv finde ud af, at de, der vil købe